

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 marca 2016 r. powód Stowarzyszenie Pomocy (...) i (...) Niepełnosprawnej (...) w W. wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa – Samorządowego Kolegium Odwoławczego w W. kwoty 5.300 zł, w tym 800 zł tytułem kosztów postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym z odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kwoty 4.500 zł tytułem odszkodowania za szkodę oraz o zasądzenie kosztów procesu

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w toku postępowania administracyjnego toczącego się przed Prezydentem (...) W. uzyskał niekorzystne dla siebie rozstrzygnięcie. Powód wskazał, że postępowanie w którym wydano postanowienie jest wielowątkowe i toczy się jednocześnie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym, Wojewódzkim Sądem Administracyjnym i Sądem Okręgowym w Warszawie. Powód podniósł, że odwołał się od postanowienia Prezydenta (...) W. do pozwanego, a pozwany zawiesił wywołane odwołaniem postępowanie do czasu rozstrzygnięcia sprawa przez NSA, jednakże bez odwieszenia postępowania oraz informacji o tym powoda, w dniu 28 października 2015 roku wydało postanowienie utrzymujące zaskarżone postanowienie I instancji w mocy. Powód wskazał, że w treści postanowienia wydanego przez pozwanego zawarte zostało pouczenie o możliwości wniesienia skargi do WSA w terminie 30 dni od dnia doręczenia, za pośrednictwem pozwanego. Powód wskazał, że zgodnie z pouczeniem w dniu 06 listopada 2015 roku złożył skargę i przekazał ją za pośrednictwem pozwanego do WSA. Powód wskazał, że pozwany błędnie z winy umyślnej celowo wprowadzając w błąd doprowadził go do nadmiernych zbędnych wydatków, albowiem od postanowienia z dnia 28 października 2015 roku nie przysługiwał środek zaskarżenia. Powód wskazał, że pozwany mimo to uruchomił w dniu 21 grudnia 2015 roku dalszą część procedury i przekazał wraz z odpowiedzią na skargę akta sprawy do WSA. Powód podniósł, że WSA odrzucił bez rozpatrywania nią posiedzeniu niejawnym w dniu 9 lutego 2016 roku skargę powoda jako niedopuszczalną. Powód wyjaśnił, że podstawą odrzucenia skargi były przesłanki formalne art. 3 § 1 i 2 pkt 3, art. 58 § 1 pkt 6 i § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2012 roku, prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Powód podniósł, że formalne odrzucenie skargi, brak merytorycznego rozstrzygnięcia spowodowało u niego poniesienie niepotrzebnych nadmiernych kosztów w kwocie 800 zł (na które składa się koszt papieru, druku dokumentów, prąd toner, zużycie drukarki i komputera oraz zmarnowany czas). Ponadto z przyczyn wymienionych wyżej oraz faktu narażenia powoda na utratę wiarygodności i nadszarpnięcie dobrego imienia, powód uznał za zasadne zasądzenie od pozwanego kwoty 4.500 zł tytułem odszkodowania. Zdaniem powoda pomiędzy działaniem pozwanego a zaistniałą szkodą istnieje związek przyczynowy co uzasadnia w pełni zastosowanie art. 417 § 1 k.c. oraz art. 5 k.c. i ustawy z dnia 20 stycznia 2011 roku o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa (Dz.U. Nr 34, poz. 173).

(pozew - k. 1-10).

W 02 września 2016 roku pozwany Skarb Państwa – Samorządowe Kolegium Odwoławcze w W. złożył odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew, pozwany potwierdził, że wydał postanowienie z 28 października 2015 roku o sygn. akt KOC/7700/Eg/13, na które powód złożył skargę. Pozwany wskazał, że skarga ta została odrzucona postanowieniem WSA w Warszawie z 9 lutego 2016 roku sygn.. akt V SA/Wa 4819/15. Pozwany wskazał że przed uprawomocnieniem się ww. postanowienia WSA skierował do tegoż Sądu w dniu 1 marca 2016 roku pismo o „wznowienie postępowania” z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Wniosek ten został uwzględniony, następnie Sąd zwrócił się do pełnomocnika o sprecyzowanie żądania zawartego w piśmie z dnia 1 marca 2016 roku, albowiem zostało złożone przed uprawomocnieniem się postanowienia, przed upływem terminu na złożenie skargi kasacyjnej. Pozwany wskazał, że pełnomocnik powoda potwierdził, że pismo to stanowiło skargę o wznowienie postępowania. Pozwany podniósł, że postanowieniem z dnia 4 sierpnia 2016 roku sygn. akt SA/Wa 1404/16 WSA w Warszawie odrzucił skargę powoda ze wskazaniem, że powód został prawidłowo pouczone o prawie do złożenia skargi kasacyjnej od ww. postanowienia z 9 lutego 2016 roku, a zamiast tego złożył skargę o

wznowienie postępowania, która była niedopuszczalna jako złożona od nieprawomocnego rozstrzygnięcia. Pozwany, wyjaśnił ponadto, że roszczenia powoda są bezzasadne albowiem pouczenie zawarte w spornym postanowieniu było uzasadnione w świetle przepisów przejściowych, na mocy których zmianie uległa treść art. 3 § 2 p.p.s.a., o czym poinformował powoda w piśmie z dnia 4 maja 2016 roku. Pozwany wskazał, że niezależnie od tego, pouczenie o prawie do zaskarżenia postanowienia nie zobowiązywało powoda do składania skargi, zatem koszty skargi nie mogą być uznane za szkodę, a tym bardziej nie można uznać zaistnienia związku przyczynowego pomiędzy treścią pouczenia a poniesieniem kosztów sporządzenia skargi. Pozwany wskazał, że nawet w przypadku uznania skargi za dopuszczalną i nawet w przypadku jej uwzględnienia koszty postępowania związane z udziałem w sprawie o charakterze incydentalnym, nie zostały by powodowi zwrócone. Co do kwoty odszkodowania w wysokości 4.500 zł, pozwany wyjaśnił, że powód nie wskazał podstawy żądania oraz z jakim zdarzeniem powód wiąże poniesienie szkody w tej wysokości ani w jaki sposób wyliczył wysokość dochodzonej kwoty. Pozwany podniósł, tym samym że powód nie wykazał istnienia żadnej z przesłanek z art. 417 § 1 k.c. Reasumując pozwany podniósł, iż powód zgodnie z art. 6 k.c. nie wykazał aby żądana przez niego kwota stanowiła szkodę powstałą na skutek działania lub zaniechania organu administracji publicznej.

(odpowiedz na pozew – k. 49-51)

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 września 2013 roku organ egzekucyjny wszczął postępowanie egzekucyjne dokonując zawiadomieniem znak PE-EA.3160. (...).2013.A. (...) zajęcia prawa majątkowego stanowiącego wierzytelność z rachunku bankowego powoda.

Pismem z dnia 26 września 2013 roku powód złożył zażalenie na tytuł wykonawczy (...)/13.

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2013 roku nr PE-EA.3160. (...).2013.A. Prezydent (...) W. uznał zarzuty wniesione przez powoda w ww. zażaleniu w sprawie postępowania egzekucyjnego za niezasadne.

(bezsporne)

Postanowieniem z dnia 28 października 2015 roku Samorządowe Kolegium Odwoławcze w W. po rozpatrzeniu zażalenia powoda z dnia 22 listopada 2013 roku na postanowienie Prezydenta (...) W. z dnia 18 listopada 2013 roku nr PE-EA.3160. (...).2013.A. utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie w całości. W treści postanowienia zawarte zostało pouczenie o możliwości złożenia skargi na przedmiotowe postanowienia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W., wniesionego za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w W. w terminie 30 dni od dnia doręczenia.

(postanowienie z dnia 28.10.2015 r. – k. 14-18)

Postanowienie z dnia 28 października 2015 roku zostało doręczone powodowi dnia 22

Postanowieniem z dnia 09 lutego 2016 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. w sprawie o sygn. akt V SA/Wa 4819/15 postanowił odrzucić skargę powoda jako niedopuszczalną.

(postanowienie z dnia 09.02.2016 r. – k. 22-23)

Postanowienie z dnia 09 lutego 2016 roku zostało doręczone powodowi w dniu 22 lutego 2016 roku.

Pismem z dnia 1 marca 2016 roku opatrzonym sygnaturą V SA/Wa 4819/15 powód wniósł o wznowienie postępowania, zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika.

Postanowieniem z dnia 18 marca 2016 roku przyznano powodowi prawo pomocy we wnioskowanym zakresie.

Pełnomocnik powoda, potwierdził, że pismo z dnia 1 marca 2016 roku zawiera skargę o wznowienie postępowania.

(bezsporne)

Postanowieniem z dnia 04 sierpnia 2016 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny postanowił odrzucić skargę na postanowienie z dnia 09 lutego 2016 roku.

(postanowienie – k. 53-54v.)

W dniu 02 marca 2016 roku powód wezwał pozwanego do wypłaty odszkodowania w wysokości 4.500 zł oraz zwrotu 800 zł tytułem kosztów za wniesienie skargi z dnia 6 listopada 2015 roku do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W..

(wezwanie k. 24).

A. F. słuchany w charakterze strony na rozprawie w dniu 23 lipca 2018r zeznał że wycenił koszty sporządzenia odwołania na 800,00zł ponieważ było dużo dowodów, trzy komplety załączników. Na wskazaną kwotę składały się koszty papieru i kserokopii. Treść odwołania A. F. przygotował sam gdyż jak zeznał ma wykształcenie administracyjne i nie stanowiło to dla niego problemu. Powód złożył xerokopię faktury VAT nr (...)r wystawionej przez (...) Sp. z o.o. na rzecz Stowarzyszenia Pomocy (...) i (...) Niepełnosprawnej (...) Faktura opiewała na kwotę 184,50 zł tytułem „Ksero w miesiącu listopadzie” (k-124)

A. F. zeznał ponadto że sprawa odwołania do WSA naruszyła dobre imię Stowarzyszenia w sądzie administracyjnym. Spowodowała że powód zaczął mieć opinię pieniacza i podmiotu roszczeniowego. Wywołała zdaniem prezesa powodowego Stowarzyszenia śmiech. Jak wynika z zeznań A. F. koszty wniesienia odwołania poniósł on sam , zaś pouczenie Stowarzyszenie potraktowało jak zobowiązanie. (karta 125 i 125 verte)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy, których prawdziwości i wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała a przy tym wskazywały one na okoliczności spójne i kompatybilne ze sobą. Zaznaczyć również należy, iż większość ze złożonych dokumentów ma charakter dokumentów urzędowych odpowiadających zapisom art. 244 k.p.c. , oraz zeznań A. F. w charakterze strony.

Dodać także wypada, iż powód poza złożonymi dokumentami nie przedstawił żadnych innych dowodów mających na celu wykazanie zaistnienia szkody w jego majątku oraz istnienia związku przyczynowego pomiędzy kwotą, której zasądzenia się domaga a pouczeniem powoda o możliwości wniesienia skargi i uznaniem wniesionej skargi jako niedopuszczalnej.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Mając na uwadze całokształt okoliczności Sąd uznał, iż powództwo w niniejszej sprawie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W sprawie bezsporne było, że powód ze powodowe Stowarzyszenie wniosło skargę na postanowienie z dnia 28 października 2015r pozwanego SKO do WSA i że skarga została odrzucona, również bezsporna była okoliczność pouczenia powoda przez pozwanego że „ na postanowienie strono służy skarga do WSA w Warszawie wniesiona za pośrednictwem SKO w terminie 30 dni od doręczenia” (k-18 akt)

Jednak z treści pouczenia wbrew twierdzeniom strony powodowej nie wynika że wniesienie skargi jest obligatoryjne. Z pouczenia tego wynika że strona może ale nie musi odwołać się od zapadłego orzeczenia.

Powództwo w świetle zebranego materiału dowodowego zostało nieudowodnione co do wysokości. Powód nie wykazał w żadnym fragmencie że poniósł koszty w wysokości 800,00zł. Ze złożonej faktury wynika jedynie że powód zapłacił za ksero w listopadzie 2015r 184,50zł. Nie wynika natomiast co powód kserował , oraz to że miało to związek z dochodzonym roszczeniem. Ponadto w dalszym ciągu nie wiadomo co składało się na sumę 800,00zł dochodzoną przez powoda.

Zdaniem Sądu . powód nie wykazał również aby doszło do naruszenia jego dóbr osobistych w związku z działaniem pozwanego. Twierdzenia powoda że przez złożenie skargi na skutek błędnego pouczenia spowodowało że Stowarzyszenie ma w (...) Sądzie Administracyjnym opinię piniacza są całkowicie gołosłowne. Powód nie przedstawił na tą okoliczność żadnych dowodów ,a ponadto do organów sądowych wpływa mnóstwo skarg i zażaleń które podlegają oddaleniu i jest to wpisane w specyfikę wymiaru sprawiedliwości. Nikt kto wniesie zażalenie bądź skargę oddaloną lub odrzuconą nie zyskuje opinii piniacza, tym bardziej że zważyć należy że powód działając przez Prezesa nie jest profesjonalnym prawnikiem. Opinię piniacza może zyskać osoba która wielokrotnie wytacza przed sąd absurdalne powództwa. W niniejszej sprawie powód nie przedstawił żadnych dowodów na to że Stowarzyszenie Pomocy (...) i (...) Niepełnosprawnej (...) ma w (...) Sądzie Administracyjnym opinię piniacza oraz że ta sprawa wzbudziła tam śmiech.

Na marginesie należy jeszcze zaakcentować że okoliczność podniesiona przez pozwanego w ostatnim słowie że to A. F. osobiście poniósł koszty odwołania nie miała znaczenia dla oddalenia niniejszego powództwa. Powództwo zostało oddalone z uwagi na jego nieudowodnienie.

Z powyższych względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. biorąc pod uwagę odpowiedzialność stron za wynik postępowania.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało orzec jak na wstępie.